

at omtrent Halvdelen af Landets Kommuner benytte privat engagerede Læger, og den anden Halvdel forlanger, at Distriktslægerne skulle bejerge Fattigpraksis. Det kan være muligt, at det enkelte Steder i Kjøbenhavns Omegn er noget anderledes. Det er meget generøst af den Kommune, det ærede Medlem bor i, at den, uagtet der er en Distriktslæge i Kommunen, ikke forlanger af ham, at han skal udføre Fattigpraksis, men betaler en anden for at gøre det, men jeg tror, at jeg bestemt tør paastaa, at hvis det er Tilfældet i den Kommune og i et Par andre i Kjøbenhavns Nærhed, er det meget sjældne Undtagelser. Det virkelige Forhold — det maa jeg fastholde og det blev for Resten ogsaa bekræftet af et Par af de Talere, der have haft Ordet i Dag under Debatten — er det, at de Kommuner, der ligge saa langt borte fra Distriktslægen, at de ikke kunne staa sig ved at hente ham og betale Diæter og Befordring til ham, fortrinnsvis gøre Afkord med private Læger om at bejerge deres Fattigpraksis. Der er ikke Tvivl om, at det er det virkelige Forhold, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil bestride det.

Littichan: Jeg vilde blot lige over for det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) bemærke, at jeg i de Ytringer, jeg fremkom med, ikke har sigtet til hans særlige politiske Stilling, ikke har villet undersøge den og trække Konsekvenser ud af den. Jeg kan kun glæde mig over, at han i sit sidste Foredrag har ytret en vis Tilbøjelighed til at gaa ind paa den Tanke, der ligger i dette Lovforslag. Det, jeg sigtede til, var, at han, om jeg saa maa sige, bestandig saa skarper paa Apotekervæsenet end paa Lægevæsenet. Begge Dele høre jo med til Medicinalordningen, og det ærede Medlem har fuldstændig Lov til at se skarper paa den ene end paa den anden, men jeg vil dog søge at gøre gældende, at ogsaa den anden Side af Sagen fortjener sin hurtige Overvejelse. — Til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) vil jeg gerne tillade mig at ytre, at naar han bestandig udhæver saa stærkt, at det økonomiske Tryk kan blive for stort, baade for Skatteydere til Staten og for de kommunale Bidragydere, saa er det jo en meget stor Sandhed, men der er dog visse Krav, der maa stilles, og til dem henregner jeg de Krav, der gøres under denne Lov, som jo falder ind under Retfærdighedskravene, og som til en vis Grad kunne siges at være lige saa meget i den voksende Befolknings Interesse som i de enkelte Embedsmænds In-

teresse, der nyde godt af Loven. Naar Befolkningen tager til, skal ogsaa Embedsstanden tage til i Antal, naar det er fornødent. Det er ogsaa for nylig blevet fremhævet her af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), at vi undertiden kunne trænge til flere Distriktslæger. Det er jeg i og for sig fuldstændig enig i, og naar Embedsmændene — hvad enten der bliver flere, eller det bliver den gamle Etat — skulle gøre Fyldest lige over for Befolkningen, maa de ogsaa være nogenlunde godt afslagne, og det er blevet anerkendt fra alle Sider i Dag, at det kan man ikke sige om denne Klasse af Embedsmænd, vi her beskæftige os med. Der er jo ogsaa et Punkt, der bør have sig for Øje, og det er den ringe Pension, Distriktslægerne efter den Maade, hvorpaa de gageres, kunne faa. Det er et stort Gode for en Læge, at han overhovedet kan faa Afgang til Pension, men den Pension, som her kan blive dem til Del, naar de almindelige Regler skulle følges, er overmaade knap, og naar det er Tilfældet, er der saa meget mere Anlæg til at forhøje de Gager noget, samt til at forhøje de Gebyrer, som her er bragt Forslag om at forhøje.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Blom: Jeg vil tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Lønninger ved det statistiske Bureau.

Bluhme: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad.

Berntsen: Da jeg har den Ære at være Formand for det Udvalg, der behandler Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad, burde jeg maasse være taknemlig mod den ærede Rigsdagmand for Gøbenhavn (Bluhme), der ønskede, at man ogsaa skulde betro denne Sag til Prøvelse i nævnte Udvalg. Da imidlertid dette Lovforslag som bekendt kun er et rent og bart Lønningsforslag og ikke har noget med det rent organisatoriske at bestille, finder jeg ikke, at der er nogen Anledning til at henvide det til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om et overordnet